

یک و اسماں آموزنده

حسود

در زمان خلافت موسیٰ اخیر از هارون الرشید خلیفه عباسی مرد بیکو کاشر و اندی
در پادشاهیست در هر سایر اوضاعی سکونت داشت که به روت و مال و مکتب اوج
میتواند . این مرد حسود است بر اینکه خود را بهینه که در رفاقت آشیان
پسر بزرگ اذاین و چنانکه شیوه نشودان است از هر گوشه بگوئی و نسبت و سمات زدن باز
هماید تر و منتهی طرف گذاشت و بیویت دو اندیشه این یوه که لطفه ای بر ایجاد ایجاد
و اوراد انتشار مردم از اهانت بداند از این میگذرد .

روز مرد رکت و حدوی ازین میگشت خود را در بادامی مخصوصی مینماید .
اطویل که قاتل بود شتم احمد خود را فرد کشد و از اندیشه پذیریت پیشایه مالداران
منصرف شود .

سر الجاه فکر کی کرد و آن اعلیٰ ساخت آن میگر که جامعه عدل پوشیدن بود که
غلامی خوب و نور ام اوقی میل و منتظر خود تریت نموده نامه ای بین میان گفتند .
روزی غلام را بحضور خواندو گفت : من تو ای ابراهیم کارمهی خردمند و اکنون بخواهم
آنرا اسماهمی ، سیدا نیم احتماع شوائی کرده باله .

غلام گفت : بند از خیرید ، عظیع آغای خود است هر فرمائی بده . باید ایهام خود .
بعده افسم آنکو من بدانم میل داری که من خود را در آتش انکشیده و سوژانه خود را بآن
انداخته خرق میازم ، خود را ازی تیکم .

مرد حسود از شیوه سنگان غلام مسروق گشت داورا در آقوش کشیده سورش را
بوسید و آفرین گفت :

غلام برسید : موضوع چیست و از من انتظار چه کاری داری ؟ از بای حسود گفت : شای

مکن هنوز موئع آن ترسیده است .

یکمال گفتند و غلام شد است از باب میخواهد چه کاری را باو محول کند که این
همسی در عباب حال اوراده . نایتکه بکرد زاورا طلبید گفت : من کارهی بتودارم
میخواهم در انجام آن گوتاهی نگنی :

غلام گفت : هر چهارمای اطاعت میگنم .

گفت : من بالین همسایه تو و تنه همسایه خویی ندارم و سخت اورادشن میدارم تا
چنانکه مخدوم اورا ناید کنم .

غلام گفت : بزم اتفاقی همسایه خلا اورا بقتل دسام .

گفت : ۱۴۰۰ اگر تو اور اتفاق دسانی ، مراثی اور خواهند داشت و نتیجه مصروف
گرفتند است و بعای این کار خود من را گرد گزند گزند مرا ای پشت بام خواه او بیاند از این
وی هم قتل من شود حکومت اور این چرم مثل رساند . غلام که این پیشنهاد عجیب
نمیخوردانه بود گفت : وقتی بوردي ، کشند این ای ای ای داداش قلت تو خواهد
داشت از این گفتش من چطور میتوانم خود را حاضر کنم شمارا که از بد نسبت بمن
مهر باشی بیشتر بادست خود قتل دسام ؟

گفت : دست اذاین حرفاها بردار ، من نمیتوانم همسایه خود را در نیاز و نعمت و اوج
نیزه و شهرت پیش و وضع بلاکت بازدید خوش راشتاده کنم من تو را برای امروز و اینجا
این کار چریده و دشیره گردیده اورا کون از تو ارضی خواهند شد جراحت که آنچه میگویم
ملتفات کنند .

هر چهل خلا انس کرد که از باب حسد و دش از این میگر جیب صریح نظر کند آنچه به پیشید
و پیوندی میگوییم شد گفت : اکنون که از این کار داده ای بیاس آنچه حق کند در گزند من داری
اطاعت من کنم : دارای باب اور اموده هدف را داد ؟

همیشکه بپاچر و بسیه غلام را از خوب بیدار نموده و کارهی بدمست او داد و بانفاق
و دندن بست ایام همسایه و سپس در قبیله خوارید و غلام گفت : زد باش من از این کن ؟
غلام بچاره که در جای خود میبکوب شده بود و نیزه ایست چه باید بگند با یکمال
نیازی و بیان ایتکه اگر خواست از باب را ایجاد ندهد سک بضر امی نموده ، کارهی بزیر ای داروی
کلوی از باب نگوییت خود بناهه گلوب اور ای برد .

اید کی بعد تن بیان مرد حسود باز بر بده بیدون خر گفت در روی پشت بام همسایه

تر و متدش که از همه جایی خبر و گناهی جز شهرت و تول نداشت ، افتاد.

غلام هم از است با هم بر آمد و یک است بر خوشاب خود دست و خورد.

فر داعص حاکم در بست نامه سایه کشید گردید ، اذدحه عجیب شد . مردمستاده می آمدند تا از زدیک مقول را بینند .

ملوک و بن نظمه موضع زاده و غاشی بر گذاشت دادند . ادار و غیره ماجرا را با جلاع خلیفه موسی هادی دسانید .

خلیفه متوجه داد صاحب خانه ای که چنانه در بیت یام و کشید شده است حاضر شود تاییر امون قلن بر بود از اقوام حقیقانی بدل آورده ، صاحب خانه یعنی همانه تر و تنند مقول این خود را بخلیفه معرفی گرد .

خلیفه اور اشناخت و دانست که اوی مردی لیکو کار و خوش نام است و اهل این کارها نیست ، مع الوصف چون قتلی و افع شده و سیاه در خرم او بدمت آمده بوده تا چنانه ازوی پادر پرسی امو دلی مردیکو کار اطبادی اطلاعی گرد و گفت : اسلام آنچه در داده ای خبرم ، بدستور خلیفه علامت چنین مقول دلیل احتصار گرد و ازوی حقیقانی بدل آوردند

سلام هم که آسود بسکو کار بی گناه را در دریا پسر اینها بید ، شهامت بخراج داد ، ماجرا دا از اول تا آخر بر این خلیفه قتل گرد و گفت : من چون از اسر اخوند برای اصراف آقایم از این کار داشت مادریوس شدم و اهم سهتم مراجعت شهار گشت ، بوده که هندا اور ادریست بام این مرد

پسل و سامن ، چون سخت خسایی شده در وضع فقر هادی قرار گرفته بود و اوردا بقتل دس اند و اینک بر ای رهای این مرد عده دین ای گناه بجهش مهده اخراج گشکن ، چون خلیفه امر منوع آگاه شد سر بر زیر انداخت و در نکر عینی بر دسته ای این و امتحنگت انگر و گنین ترکیت که علوم انسانی و مطالعات تقویتی اسلام و عدالت برابری همچو سن و لحس و پشوانی و ما

فلام و تحریر ماند ، آنگاه سر بر داشت پنلام گفت : هر چند قتل شخص کرد همی دلی چون

چون مردی امودی و بی گناهی را از نهام و خطرمن که نجات دادی بور آزاد می کنم ، بیس بر تال جام علوم انسانی خالق عالم را می کنم .

(۱) این داستان عجیب آموزنده را محدث تویی در خانه مسندان و سائل (جلد سوم) ذیل شرح حال شیخ الدین سید علی الله اویانی که از علمای بزرگ قرن ششم هجری است : از کتاب «قصوۃ الشهاب» وی تملک کرده است . کتاب نایبرده از کشمکشم و مفترشه است . مؤلف این داستان در شرح حدیث تویی کتاب الفتنان یکنون کفر آورده است .

کوشایی و خطبہ بایدی اسلام

فاطمه هر سر اسلام

در این فقره احکام

جعل اللہ الامان نظیمہ ان کم میں لشکر را صلح تیرہاں کم نظر الحکیم را لرکن ترکیہ
للتیقش و نماء للریز قری و الصیام شبیہ للاخلاص و آنچہ تسبیہ اللہین و العدل شبیغہ
للتکلوب و امامتنا آماماً للفرقۃ و انجھاد عریا للاسلام و الامر بالمعروف مصلحة
للعامۃ و صلیمہ الارحام مهنا للعدید و القصاص حفنا للديماء و اللهم عن سریز
انحرف تیرہاں لرحب

خداء ، ایمان ، رابرای این قواره و کهانه شکر را زده خای شما زدایه ، نهاده را

برای زمیان بروان آثار کبر و خوب سندی و «زکوٰة» رابرای تهدیب نفس و

اقرایش تولید و «روزه» رابرای تشبیت روح اخلاص و «حج» رابرای

عدالت تقویتی اسلام و عدالت برابری همچو سن و لحس و پشوانی و ما

فلام و تحریر ماند ، رابرای بعد کمی از احتفا و «جهما» رابرای غلط و عزت سلما ن و امیر حرف و رابرای حسلاج توده مردم و «صلدہ رحم» رابرای شیر محبت و قصاص رابرای خطف جان غریب

هدکیه مجلہ علی و دینی مکتب اسلام

من بربت و بجهل ایل و حسر گیجیه بایدی سیم شرکت سیم

فاطمه هر سر اسلام